

tónavíkan

Jakup Magnussen skrifar

Hesa ferð er ekki so nógvur konserttónleikur á skránni, sum greinin annars fyrri tað mesta umboðar.

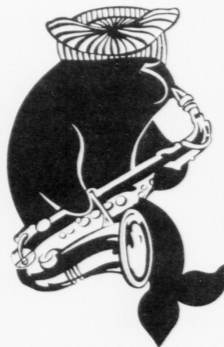
Konsertin við «Chase» verður ummæld av øðrum, men vit hava eitt sindur um Pop-Top konsertina síðsta leygardag og okkurt annað spennandi nýtt kunnu vit eisini lesa um í dag.

Óli Poulsen

Óli Poulsen, studiomaður og tónleikari, sum vit kenna frá mongum upptøkum útkomnum her á landi, m.a. síðstu plátuna hjá «Frændum», kallað «80ini», starvast í Danmark, har tað hevur gingist sera væl hjá honum.

Hanne Boel, í Føroyum best kend sum sangari í «Blast», er í lötuni á marknaðinum við nýggjari plátu, kallað «Dark Passion». Óli Poulsen hevur verið við til at tilrættað og tikið upp hesa nógv umrøddu plátu, sum er onnur solo-

plátan hjá Hanne Boel. Plátan verður av «Ekstra Bladet» mett sum ein góður kandidat-ur til stóra summarslagaran í Danmark. Óli Poulsen hevur her við vist, at klassi er í honum og at dugur er í honum til at virka á jøvnum fœti við hinar í stóridnaðinum, har ein skal vera góður, um ein skal verða lagdur til merkis og verða nýttur til upptøk-ur við teimum kendu artistunum.

Jazz, Fólka og Blues

Tórshavnar Jazz, Fólka og Bluesfestival verður hildin dagarnar 14.–17. august. Uttan fyrri programmið verður eitt jazzskeið hildið tann 13. august og verður úrslitið av tí at hoyra í Norðurlandahúsinum 22. august. Hetta verður endakonsert við næmingunum á nevnda skeiði, sum verður kallað «Jazz í Vestnorden».

Undirtøkan til festivalina hevur verið sera góð hini árinu og væntast hon at verða minst líka góð í ár. Skráin er sera fjølbroytt, heilt frá «New Orleans jazz» til friðarligan visusang og rokk.

Stórar vónir verða settar til sviðan Bjørn Afzelius og íslenska «Mezzoforte», men nógv annað áhugavert er eisini at hoyra, t.d. teir føroysku «Terji og Føstufressar», sum fara at enda festivaldagarnar.

Vit fara her í komandi Sosialum at siga frá teimum einstøku lutak-urum, umframt at eitt hampiliga gott myndatílfar er til taks.

Pop-Top konsert

Fyri viku síðani var skúlakonsert í Kommunuskúlagarðinum, har tey ungu í skúlaaldri vistu, hvat tey eru til á ljóðfari.

Ymisk vóru úrslitini, men øll vóru glað fyrri at vera við og er tað eisini endamálið.

Tað er lætt at hoyra, hvør verður til nakað í tónleiki í framtíðini, um hugurin verður framhaldandi, men tað skal tað ikki setast so markant upp, tí fleiri domi eru um at ídni og áhaldni kunnu geva góð úrslit, sjálvt um viðkomandi ikki er nakar nýggjur «W.A. Mozart». Pop-Top konsertin er fyrri tey ungu, sum ein onnur Ólavskonsert ella Jazzfestival er fyrri tey meira royndu. Og ikki er óhugsandi, at fleiri av unglingunum á Pop-Top stóðnum fara at avansera til «De voksnes rækker» innan fá ár, har plátuupptøkur og alt hitt, sum er so spennandi, eisini verður gerandiskostur hjá teimum.

Føstufressar fara at spæla á Tórshavnar festivalinum í august.

The End

Í hesi løtu, tú lesur hetta, siti eg og eri spentur upp á kappróðurin á Norðoyastevnu í dag, har eg ætli mær at heppa á «Suðringin» og «Firvald», so eg tori ikki

í lötuni at lova, hvat verður at lesa um í næsta teigi. Men hvat, tað ókenda er altíð tað, sum er mest spennandi, so vit biða í tolni og njóta tað, sum livið hevur sett okkum í boði. Adios!

J.MAG.

Marna Jacobsen skrifar

LÍTLating og GRAND old man

Litlating er av sonnum lit- ið vert hjá okkum, ið hyggja, men ivaleyst hent hjá teimum, sum har sleppa at sita og gabba.

Hetta ting er ein minni-útgáva av hinum stóra, men hóast teir bara eru fyra mans í Litlatingi, so megna teir at tosa líka nógv slutur, sum tey 32 á stóratíngi.

Eitt er vist, at hesir tingmenn hava eina sera avmarkaða søgufatan: menningin í føroyska samfelagnum er bert ein spurningur um, hvør situr í samgongu ella andstöðu tey og tey árinu, so enn einaferð fingi vit at hoyra 4 X somu svadu um, tá ið vit sœtu í samgongu, tá

var skil í, og alt tað góða, sum vit ikki fingi gjøgn-umfært var, tí at tit settu tykkum upp móti tí. Síðani munnað kjakið út í turgeldum orðadrátti um, hvør hevur skyldina: «jú, tað hevur tú», «nei, tað hevur tú» o.s.fr.

Talan var eisini um at tey ríku, sum øll eru heimahoyrandi í Fólka-flokkinum, sambært Finn-boga, skulu gjalda sam-svarandi skatt av inntøk-um sínum, á sama hátt sum hini, tað mugu so vera tey fátæku. Men Annfinn helt at hetta var at skerja tað persónliga frælsið og at ognarrættur-in var höttur! (Her haldi eg, at «Lagnusymfoniin»

hevði verið hóskaandi.)

Neyðars Árni — hann misti málið — fekk bert níkkad nakrar ferðir yvir til Finn-boga, og eg sigi hann ikki ringan fyrri tað, vit vóru líka orkymlað sum hann.

Fyrr í tíðini, tá ið val-agitation var fjórða hvert ár, tá var tað nokk so stuttligt at lurtu eftir við-hvørt, men nú hoyrir man hetta í heilum og nú eru teir onki stuttligir longur!

Um vit skulu halda út at lurtu eftir Litlatingi, so gevst við hasum ting-monnum, sum halda at verðins nalvi liggur mill-um Gl. Apotek og Ting-húsið, og fáir fólk inn at tosa, sum hugsa um okk-

urt annað, enn ta ívasomu atkvøðuna á Morskranesi.

Nei, tá var tað ólíka betur at lurtu eftir the grand old man Niels Juel Arge. Vit upplivdu hann í um-vøgdum leikluti aftan á døgurða leygardagin. Ongin nýttist at geva lang-ar frágreiðingar um, hvør Niels Juel er, vit eru vaks-in upp við hansara: «Út-varp Føroya — góðan dag... Vit eru úr tí tíðini, tá tað var halgibrot ikki at koyra útvarpið frá, tá tíð-indini komu. Hvør kennir ikki tær ferðirnar, tá róp kom í, tá fólk fann útav, at tað var farið út um út-varpstíð?

Í mun til nógv onnur tíðindafólk, sum halda seg

slaviskt til uppskrivaðar spurningar, so hevur Niels Juel livað við í frásagnun-um sjálvur og ikki órógvað frásøgufólkið við óneyðugum spurningum, men hevur sloppið teim-um at tosa sjálv: samrøð-an verður til, meðan hon gongur fyrri seg, og er ikki avgjörd frammanundan. Tað gjørdist greitt fyrri mær, at orsekin til at tað hevur ligið so ræðið fyrri hjá honum, er at hann hevur havt stóra virðing fyrri tí fólki, hann hevur tosað við. Hann er ógvu-liga áhugaður í frásøgu-listini sum so, og greiddi gjølla frá, hvat hann helt tað vera, sum ger at summi fólk eru úrmæling-

ar í frásøgukynstri, nevnl-iga hvussu væl ein dugir at brúka málið og dialekt-ina og legði dent á tað góða sinnalagið, sum av-gerandi treyt fyrri góðari frásøgn. Eisini royndir hansara við hvussu álit-andi fólk eru sum søgulig-ar keldur var áhugavert at hoyra um, samanumtikið ein undirhaldandi sam-røða um eitt evni, sum vónandi ikki liggur á deyðastrá.

Marna Jacobsen

útvarps- og sjónvarpsummæli